

да ги помилува“. . . Не, не трѣба да ги помилува! Азъ никого не ща да помилувамъ. (Пише и продължава да чете.) „Правителството трѣба да накаже виновниците за при-мѣръ на другите християне.“ Така веръ, — цѣлъ Свещовъ трѣба да бѣде наказанъ. (На харемъ-кехаята.) Кой е на-писалъ това постановление?

ХАРЕМЪ-КЕХАЯТА.

Азъ и вашиятъ секретаринъ.

М и д т а т ъ.

Земи калемътъ и подпиши ми името. Да не забораишь да ударишь михюртъ. . . Нека бждатъ обѣсени. (Харемъ-кехаята изважда изъ дивитътъ си единъ камшиевъ калемъ и подписва; а една отъ ханжмите удря печатътъ. Въ това сждо време Мидтатъ заспива и захваща да бждува). Защо ма мъчите? Що сждъ ви напра-вилъ? Оставете ма, смилете са за мене! хей, изнѣсете тия тѣла да ги не гледамъ. (Предъ очите му са показватъ обѣсени и обезглавени бждаре). Сичките тие хорица сжд погинале отъ мене; но що има отъ това? Кой паша и кой султанъ е билъ по-добаръ отъ мене? Тѣшко е да бжде ангелъ онзи, който има въ рждете си самодържавна власть! Затулете ми очите да ги не гледамъ. А отъ дѣ текатъ тия сждзи? Отъ коя страна тече тая проклѣта крждъ? Страшна е тая крждъ! Азъ познавамъ тия сждзи и тая крждъ: тия сждзи сжд пролѣяни изъ очите на стари майки и изъ очите на сироти вдовици; а тая крждъ е истекла изъ жилите на невинни хора. Хванете ония джелате, които сжд про-лѣяле тая крждъ, и набийте ги на колъ? Не видите ли, че тая крждъ е достигнала до колѣнете ми. Ние тждпчеме човѣческа крждъ. . . Омийте одарътъ, омийте ми рждете. Вие ми казвате, че азъ сждъ оголилъ хората; а кой паша е билъ отъ мене по-добаръ? Защо сждъ азъ станалъ па-ша, ако не да отнимамъ чуждото, да бия, да сѣка глави и да бѣса? Я погледайте какво праватъ християненете. Тие християне само донасятъ и изсипватъ: се злато и сребро